

ORGAN OF ADMITTANCE / INTRÄDESORGAN NATASHA ROSLING

Sonic work transcript and translation.

/ Transkribering av ljudinstallation och översättning.

I am trying...yes...I am trying very hard to imagine who you are...in this moment.... right now, and what brought you here.

--Jag försöker... ja... Jag försöker verkligen föreställa mig vem du är... i detta ögonblick... just nu, och vad som förde dig hit.

But, somehow...now.... you can only feel what you can hear...

--Men, på något sätt... nu... du kan bara känna det du hör...

Through your ears...yes....

--Genom dina öron... ja...

But I cannot see what you feel.

--Men jag kan inte se vad du känner.

..... I can't see you....

--... Jag kan inte se dig...

Here....over here... I am on this...what is this?

--Här... här borta... jag är på den här... vad är det här?

What are you trying to do?

--Vad försöker du göra?

I'm not sure how I got... what?...I was supposed to be inside the arm...we were trying to touch the vegetables.

--Jag vet inte... hur kom jag...? ... vad?... jag skulle vara inuti armen...vi försökte ta på grönsakerna.

Where are you now then?

--Var är du nu då?

I...I don't... what?.....I don't seem to be here.....I mean where has it gone?

--Jag vet inte... va?... jag tycks inte vara här... jag menar var har det tagit vägen?

What?

--Vad?

My...what? No....

--Min... va? Nej.....

What 's happening?

--Vad är det som händer?

It's gone...it isn't here....there is nothing here.....I am looking down but my feet aren't there....I am lifting my hand up to my eyes but there is no hand being lifted to my eyes....what is all that stuff?

--Det har försvunnit... det är borta... det finns ingenting här... jag ser ned men mina fötter är inte där.. jag höjer min hand till mina ögon men det finns ingen hand som höjs till mina ögon... vad är det där för grejor?

Ok I need you to relax.

--Okej, nu vill jag att du slappnar av.

....Will you just breathe with me for a little bit? I am just going to hold your leg....I want you to tell me if you feel this....

--... Kan du inte bara andas med mig en liten stund? Jag ska bara hålla dig i benet... Jag vill att du säger till om du kan känna det här...

Stop....no....

--Sluta... nej...

What?

--Vad?

....I don't feel a thing.

--... jag känner ingenting.

Ok that's good.

--Okej, det är bra.

What?

--Vad?

Stand still.

--Stå stilla.

uh...

--öhh...

This is important. You just need to listen to me....focus your ears on what I am saying, ok?...and follow. You are following my every word right now....you just need to hear what I am saying.

--Det här är viktigt. Du måste bara lyssna på mig... fokusera och lyssna på vad jag säger, okej?... och följ med. Du följer med varenda ord jag säger just nu... du måste bara höra vad jag säger.

I think that something has happened...something happened when the arm hit the trees....and no, there are no vegetables here anyway. It's just weeds...foliage...and some trees....there is water all around us....can you hear the water? Can you just focus on the sound of that water for a moment.

--Jag tror att något har hänt... någonting hände när armen slog emot träden... och nej, det finns inga grönsaker här i alla fall. Det är bara ogräs... lövverk... och några träd... det är vatten runtomkring oss... hör du vattnet? Kan du fokusera på vattnets ljud ett ögonblick?

Where am I?

--Var är jag?

This isn't about that. Where you are is not a simple concept. You see....this is about something in there, that is now...out there... it has got lots of folds in it, it is a bit like the many folds inside your stomach. Your stomach likes vegetables....yes. But listen....somehow perhaps....you have become a bit turned inside out.

--Det här handlar inte om det. Var du befinner dig är inte något enkelt koncept. Du förstår... det här handlar om något där inne, som nu är... där ute... det har en massa veck i sig, det är lite som alla de där vecken du har i magen. Din mage tycker om grönsaker... ja. Men hör på... på något sätt har du kanske... blivit vänd ut och in lite grann.

But how can I get turned inside out and still be alive?

--Men hur kan jag ha blivit vänd ut och in och fortfarande vara i livet?

Because, in your brain you can....you decided it. That's got nothing to do with me.

--För att du kan det i din hjärna... du bestämde det. Det har inget att göra med mig.

Oh....right.

--Åh... jag förstår.

So how can I touch the vegetables when my fingers are inverted?

--Så hur kan jag ta på grönsakerna om mina fingrar är inverterade?

I am trying to figure that one out...I mean...I think you are going to have to think about it....imagine it.

--Jag försöker fundera ut just det... jag menar... jag tror att du kommer att behöva fundera på det... föreställa dig det.

Can you remember when you were five?

--Kommer du ihåg när du var fem?

Touching vegetables?

--Och tog på grönsaker?

No...when you were five voices....I want you to remember....

--Nej... när du var fem röster... jag vill att du ska komma ihåg.

Oh?

--åh?

Yes?

--Ja?

Perhaps....yes...something....

--Kanske... ja... någonting...

I am...

--Jag är...

Yes...

--Ja...

Here...

--Här...

Something...

--Någonting...

There...

--Där...

Out there...

--Där ute...

Outside the head.

--Utanför huvudet.

Does that sound familiar?

--Låter det bekant?

You need to get away from here.

--Du måste ta dig härifrån.

Do we?

--Måste vi?

There isn't much more you can do now.

--Det finns inte mycket mer du kan göra nu.

Oh...

--Åh...

But this head....Do we need these heads now?

--Men det här huvudet... Behöver vi de här huvudena nu?

I mean, they seem a bit useless... like....perhaps they aren't there either...and it's just telling us they are there to make us feel more ...here. Except, being just a head...and a head turned inside out....just isn't very useful though.

--Jag menar, de verkar ju en smula meningslösa... som till exempel... de är kanske inte där heller... och det säger bara till oss att de är där för att få oss att känna oss mer... här. Förutom att bara vara ett huvud... och ett huvud som vänts in och ut... är helt enkelt inte särskilt meningsfullt.

Please....stop it....just...

--Snälla... sluta... bara...

What?

--Vad?

You have to move away from that...move inside...inside the head.... you are in there. We are going there.

--Du måste röra dig bort från det där... röra dig inåt... in i huvudet... du är där inne. Vi är på väg dit.

I am happy in the mud.

--Jag trivs i leran.

We came here to think about this place.

--Vi kom hit för att fundera på den här platsen.

Slender cords are flowing...they are growing in numbers.

--Tunna strängar flyter fram... deras antal växer.

If they were leaves, if they were foliage...moving in the air...water moving over the ground, the leaves moved over your hands....over your cheeks...as you lie there.

--Vore de löv, om de var lövverk... i rörelse i luften... vatten rör sig över marken, löven rörde sig över din hand... över dina kinder... medan du ligger där.

No, but they are different from the leaves.

--Nej de är inte som löven.

I don't...

--Jag vet inte...

Who?

--Vilka?

Your skin is like an empty envelope...

--Ditt skinn är som ett tomt kuvert...

It is groping against your edges....but you lie there marvelling.

--Det trevar sig fram vid dina kanter... men du ligger där och förundras.

And I don't know why...

--Och jag vet inte varför...

Where are you?

--Var är du?

I want to swallow it.

--Jag vill svälja det.

You are not supposed to be here, the rest of you are over there....by the water... moving over the surface of the water.

--Du borde inte vara här, resten av dig är där borta... vid vattnet... det rör sig över vattenytan.

I am over there.

--Jag är här borta.

My eyes are over here, they are dark.

--Mina ögon är här borta, de är mörka.

.....
Let's think about the hands now...about the legs.....about the legs held against those wooden pieces.

--Låt oss fundera på händerna nu... på benen... på benen som hålls mot de där träbitarna.

The straps.

--Strängarna.

The transporter.

--Transportören.

The arm?

--Armen?

The arm was supposed to be travelling....and then it stopped.

--Armen skulle ha färdats... och sedan stannade den.

The feet were all in the right places weren't they?

--Alla fötter satt på rätt ställen, eller hur?

Yes, they were all strapped in nicely.

--Ja, de var alla fastspända utmärkt.

.....

*One piece joins to another piece, at an angle, and is mirrored in the next piece, at an angle in the opposite direction. This pattern is repeated five times...with slight variations for each voice. This is so that each voice is at a slightly different angle from the other...yes ...so they each have a unique position....do you hear me?
....You each have a special place to stand...up there we were safe. That is where we became a family.*

--En del förbinder sig med en annan, på sned, och det hela återspeglas i nästa del, på sned i motsatt riktning. Detta mönster upprepas fem gånger... med mindre variationer för varje röst. Detta då varje röst befinner sig på en lite annorlunda vinkel än den andra... ja... så de har alla en unik position... hör du mig? Ni har alla en särskild plats att stå på... där uppe var vi trygga. Det var där vi blev en familj.

I want to be sick.

--Jag vill vara sjuk.

Do you understand?...the most important thing is that we have air beneath our feet... so that we are away from the ground.

--Förstår ni?... det allra viktigaste är att vi har luft under fötterna... så vi håller oss borta från marken.

I can't think down here.

--Jag kan inte tänka här nere.

I want to swallow the mud.

--Jag vill svälja leran.

Is that what is inside them?

--Är det vad som finns inuti dem?

No...no it is not.

--Nej... nej det är det inte.

Whatever it is.....it's...they.... they are already travelling inside me....but they need to be organised. I need to find a system to control the flow.

--Vad det än är... det är... de... de färdas redan inom mig... men de måste vara välorganiserade. Jag måste finna ett system för att kontrollera flödet.

But I don't like being strapped in there....

--Men jag tycker inte om att vara fastspänd där inne...

If your arms were longer then you could reach the ground from up there.

--Om dina armar var längre skulle du kunna nå marken här uppifrån...

You need to move away from here.

--Du måste röra dig härifrån.

...But no...you will just have to imagine touching it instead.

--Men nej... du får helt enkelt låtsas att du rör vid den istället.

If you leave us then we will abandon you.

--Om du lämnar oss kommer vi att överge dig.

Don't you see....don't you see.....you need us in order to become the person that you are supposed to be. We will make sure that you keep in line.

--Förstår du inte... förstår du inte... du behöver oss så du kan bli den person du borde vara. Vi kommer att se till att du ligger i linje.

....Please don't pull the strap any tighter!

--...Snälla, dra inte åt remmen hårdare!

Look just get this straight....the more you move and wriggle and try to writhe your way out of here....the tighter I am going to pull...so just stand still...

--Hördu lyssna noga nu... ju mer du rör dig och slingrar dig och försöker vrida dig loss därifrån... desto hårdare kommer jag att dra åt... så stå still bara...

Stop it!

--Sluta!

This is for your future! Don't you see? Don't you get it? If you stay down there you aren't strong enough to stop them from changing you... they will strip out everything that you could be....scoop out all your vital parts...and everything I taught you....everything I prepared for you.....please understand that....do it for me...at least...

--Det är för din framtids skull! Förstår du inte? Kan du inte fatta? Om du stannar kvar där nere så är du inte stark nog att stoppa dem från att förändra dig... de kommer att skala av dig allt det du kunde vara... gröpa ur alla dina vitala delar... och allt jag lärde dig... allt jag gjorde i ordning åt dig... var snäll och förstå det... gör det för min skull... åtminstone...

They take the ladder away so that I can't get down. I am trying to imagine.. that I have a knife in my pocket, but even with that...if I can just think hard enough about.. cutting through each strand..each strand of the webbing slowly snapping one by one...and with each break, each tiny tear in each small strand...the tension is suddenly released. But now... how can I get down?

--De tar bort stegen så jag inte kan komma ner. Jag försöker att föreställa mig... att jag har en kniv i fickan, men till och med den... om jag kan tänka intensivt nog på... skär igenom varenda sträng...vävens strängar går itu en i sänder... och med varje brott, med varje liten reva... spänningen släpper plötsligt. Men nu... hur ska jag komma ner?

Your arms are not long enough...but no one said that your legs had stopped growing.

--Dina armar är inte tillräckligt långa... men det betyder inte att dina ben har sluta växa.

What is thatdown there?

--Vad är det... där nere?

Thatin the leaves?

--Det där... I löven?

I don't know....all I know is that something happened when the arm hit the tree....it is something to do with your... arm...your hand.....your.. touch.

--Jag vet inte... allt jag vet är att någonting hände när armen slog emot trädet... det har att göra med din... arm... din hand... din... beröring.

.....
It is you, can you feel it?...it is you that is now falling down towards the ground....but this happens very slowly....and this voice that is talking to you now is falling down with you....You know you are moving by the sound of the air between you... this voice.....and the ground. You feel the air...you hear the air contract under your loose body as if it were held in one big balloon, and as you fall it slowly compresses....squeaks... and then pops.

--Är det *du*, känner du det?... är det *du* som faller nedåt mot marken nu... men det här sker mycket långsamt... och den här rösten som talar till dig nu faller med dig... Du vet att du är I rörelse tack vare ljudet av luften mellan dig... den här rösten... och marken. Du *känner* luften... du hör hur luften dras samman under din slappa kropp som den var i en stor ballong, och när du faller pressas den samman... knarrar... och spricker sedan.

Your face hits the earth... Your cheeks sting....You open your mouth and gasp in the air....and with this one single breath, your whole body suddenly inflates.... Blood rushes to your fingers and toes....but you ache...you cannot move your head. Your body aches as if it were under some huge, great weight.

--Ditt ansikte slår ned i jorden... Dina kinder svider... Du öppnar din mun och kippar efter luft... och genom ett enda andetag så fylls hela din kropp med luft.... Blod strömmar ut till dina fingrar och tår... men du har ont... du kan inte röra ditt huvud. Du har ont i kroppen som vore den klämd under en tung vikt.

This doesn't feel very productive.

--Det här känns inte särskilt produktivt.

What?

--Vad?

Well being stuck here?

--Ja, att vara fast här?

What are you going to do then?

--Vad ska du göra då?

I don't know. Maybe it was better up there after all?

--Jag vet inte. Det var kanske bättre där uppe i alla fall?

What? Up there? In that strange...

--Va? Där uppe? I den där konstiga...

Why do I feel so heavy?

--Varför känner jag mig så tung?

Just lie there for a while. You need to be patient.

--Bara ligg där en stund. Du måste vara tålmodig.

You move your hand slowly, inch by inch towards your stomach....all you want to do is try and wrap your arms around yourself...to offer yourself a little comfort....but something feels wet? Something feels warm and wet.....something feels wrong.

--Du rör dina händer mot din mage mycket långsamt... allt du vill är att försöka slå armarna om dig

själv... för att trösta dig själv... men du känner något vått? Något känns varmt och vått... något känns fel.

Ha...ba...yes....you are reaching inside...

--Ha... ha... ja... du känner efter inuti...

You suddenly feel a flash of embarrassment. You imagine seeing yourself tease your intestines between your fingers....without feeling it...but you feel them...warm and slippery...they feel kind of nice.....you feel rather ashamed. Your eyes are closed...you continue, methodically to massage these flaccid tubes between forefinger and thumb.....you have never felt anything like this before.

--Du känner dig plötsligt genererad. Du föreställer dig hur du retar dina inälvor mellan dina fingrar... utan att känna dem... men du känner dem... de känns ganska trevliga... du känner dig ganska skamsen. Dina ögon är slutna... du fortsätter, att metodiskt massera de sladdriga tuberna mellan pekfinger och tumme... du har aldrig känt något liknande förut.

But when will the pain start?...When will you begin to feel that this is really you?

--Men när kommer smärtan?... När kommer du att känna att det här verkligen är du?

You know that you exploded when you hit the ground?

--Du vet väl att du exploderade när du träffade marken?

Did I?...Is that what happened?

--Gjorde jag?... Är det vad som hände?

.....
This place...can you focus on this place now? I need you to try really hard....with all your strength you need to... breathe....yes..breathe in....and ...out....

--Det här stället... kan du fokusera på det här stället nu? Jag vill att du försöker riktigt ordentligt... med all energi du behöver utnyttja... andas... ja... in... och... ut...

Who would have thought...something so simple, something we do all day every day...can feel so difficult....can feel almost impossible.

--Vem hade trott... att något så enkelt, något vi gör hela dagen varje dag... skulle kunna vara så svårt... kunde kännas nästintill omöjligt.

Slowly..... breathe in the ground.....Slowly breathe....yes.

--Långsamt..... andas I jorden..... Andas långsamt..... ja.

Butit hurts so much, as it moves through my throat...If only it were fluid...soft....but now it feels like....

--Men... det gör så ont när det rör sig genom min strupe... Om det bara vore vätska... mjuk... men nu känns det som...

Your mouth tastes sour.

--Du har en sur smak i munnen.

What are we going to do about you?

--Vad ska vi göra med dig?

This is a real problem! You are a real problem....you need to stop this!

--Det här är ett allvarligt problem! Du är ett allvarligt problem... du måste sluta med det här!

You need to walk away....you need to move.

--Du måste ta dig härifrån... du måste röra på dig.

But, the way...you are forced...The way you are forcing yourself to be...to be one shape...to be contained in one shape....to keep in the right place, not to go...you aren't allowed to go....you are afraid to go.

--Men, sättet du... du tvingas... Sättet på vilket du tvingar dig själv att vara... att vara en form... att vara begränsad i en form... att hålla dig på rätt plats, inte vara... du får inte vara... du är rädd för att röra dig.

Breathe.....

--Andas.....

Do you believe what they said?

--Tror du på vad de sade?

Is that what is keeping you here?

--Är det därför du dröjer dig kvar här?

Up there.

--Här uppe.

Being there....

--Är där....

No.

--Nej.

Into your feet....into your toes....

--In i dina fötter... in i dina tår....

Over here...

--Här borta...

Over here, you can feel your body move, but perhaps you do not. Or...perhaps you are moving and your body is not.

--Här borta, du kan känna hur din kropp rör sig, men kanske är det så att du inte gör det. Eller...
kanske är det du som rör dig utan din kropp.

You are hearing something brushing itself against the ground.... up there...you can hear something push itself through the air.

--Du hör något som stryker mot marken... här uppe... du hör hur något pressar sig fram genom
luften.

Is it breathing you in?

--Andas det in dig?

Is it you?

--Är det du?

I don't get it.

--Jag förstår inte.

Yes...

--Ja...